

संपद्विराजितः॥१५॥ ऊर्ध्वं सप्तैवलोकाश्च कल्पनीयाः सुविस्तरम्॥ तेषु विप्राविरक्ताश्च स्थापनीयाः प्रबोध्य च॥१६॥
 पूर्वतेषामासनानि कर्त्तव्यानि यथोत्तरम्॥ वक्तुश्चापि तदा दिव्यमासनं परिकल्पयेत्॥१७॥ उदङ्मुखो भवेद्दत्ताश्रो-
 तावै प्राङ्मुखस्तदा॥ प्राङ्मुखश्चेद्भवेद्दत्ताश्रोता चोदङ्मुखस्तदा॥१८॥ अथवा पूर्वदिक्क्षेत्रे या पूज्यपूजकमध्यतः॥
 श्रोतृणामागमे प्रोक्तो देशकालादिको विद्वैः॥१९॥ विरक्तो वैष्णवो विप्रो वेदशास्त्रविशुद्धिरुत्॥ दृष्टान्तकुशलो धीरो
 वक्ता कार्योऽतिनिस्पृहः॥२०॥ अनेकधर्मविभ्रान्ताः स्त्रैणाः पाखंडवादिनः॥ शुभशास्त्रकथोच्चारित्याज्यास्ते यदि पंडि-
 ताः॥२१॥ वक्तुः पार्श्वे सहायार्थमन्यः स्थाप्यस्तथाविधः॥ पंडितः संशयच्छेत्ता लोकबोधनतत्परः॥२२॥ वक्त्राक्षौ रं-
 प्रकर्त्तव्यं दिनादवाक्ब्रतामये॥ अरुणोदयेऽसौ निर्वर्त्य शौचं स्नानं समाचरेत्॥२३॥ नित्यं संक्षेपतः कृत्वा संध्याद्यं सं-
 प्रयत्नतः॥ कथाविघ्नविघाताय गणनाथं प्रपूजयेत्॥२४॥ पितृन् संतर्प्य शुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं समाचरेत्॥ मंडलं च प्र-
 कर्त्तव्यं तत्र स्थाप्यो हरिस्तथा॥२५॥ कृष्णमुद्दिश्य मंत्रेण चरेत्पूजाविधिं क्रमात्॥ प्रदक्षिणानमस्कारान् पूजांते स्तु-
 तिमाचरेत्॥२६॥ संसारसागरे मग्नं दीनं मां करुणानिधे॥ कर्ममोहगृहीतां गं मामुद्धर भवार्णवात्॥२७॥ श्रीमद्भा-
 गवतस्यापि ततः पूजाप्रयत्नतः॥ कर्त्तव्या विधिना प्रीत्या धूपदीपसमन्विता॥२८॥ ततस्तु श्रीफलं धृत्वा नमस्कारं स-
 माचरेत्॥ स्तुतिः प्रसन्नचित्तेन कर्त्तव्या केवलं तदा॥२९॥ श्रीमद्भागवताख्योऽयं प्रत्यक्षः कृष्ण एव हि॥ स्वीकृतोऽसि
 मयानाथ मुक्त्यर्थं भवसागरे॥३०॥ मनोरथो मदीयोऽयं सफलः सर्वथा त्वया॥ निर्विघ्ने नैव कर्त्तव्यो दासोऽहं तव के-
 शव॥३१॥ एवं दीनवचः प्रोक्त्वा वक्तारं चाथ पूजयेत्॥ संभूष्य वस्त्रभूषाभिः पूजांतेतं च संस्तवेत्॥३२॥ शुक रूपप्र-
 बोधज्ञ सर्वशास्त्रविशारद॥ एतत्कथाप्रकाशेन मदज्ञानं विनाशय॥३३॥ तदग्रे नियमः पश्चात्कर्त्तव्यः श्रेयसे मुदा
 समरात्रं यथा शक्त्या धारणीयः स एव हि॥३४॥ वरणं पंचविप्राणां कथाभंगनिवृत्तये॥ कर्त्तव्यं तैर्हरिर्जाप्योद्वाद-
 शाक्षरविद्यया॥३५॥ ब्राह्मणान्वैष्णवांश्चान्यान् तथा कीर्त्तनकारिणः॥ नत्वासं पूज्य दत्ताज्ञः स्वयमासनमाविशे-
 त्॥३६॥ लोकवित्तधनागारपुत्रचिंतां व्युदस्य च॥ कथाचित्तः शुद्धमतिः स लभेत्फलमुत्तमम्॥३७॥ आसूर्यो